

De nasolabiale cyste; een typische zwelling naast de neus

C.P. Saridin
I. van der Waal

De nasolabiale cyste is een zeldzame, niet-dentogene, wekedelencyste die voorkomt in de regio van de fossa canina. De cyste ontwikkelt zich uit de ductus nasolacrimalis. De therapie bestaat uit enucleatie; de cyste recideert zelden. Het is meestal mogelijk de diagnose, ondanks het zeldzame voorkomen, op klinisch-anamnestiche gronden te stellen.

SARIDIN CP, WAAL I VAN DER. De nasolabiale cyste; een typische zwelling naast de neus. Ned Tijdschr Tandheelkd 2004; 111: 101-102.

Ziektegeschiedenis

Een 55-jarige vrouw werd door haar tandarts naar een kaakchirurg verwezen in verband met een sinds enkele maanden bestaande zwelling paranasaal links. Bij palpatie bleek sprake van een cysteuze, goed begrensde afwijking. De cyste bleek bij inspectie ook in de linker neusbodem zichtbaar (afb. 1). Er waren geen andere klachten. Patiënte was verder gezond en had een blanco voorgeschiedenis. Bij intraoraal onderzoek bleek de cysteuze zwelling ook palpabel in de omslagplooï paramediaan links in het bovenfront (afb. 2). Alle gebitselementen in het bovenfront bleken vitaal. Röntgenologisch onderzoek met inbegrip van CT-scans liet geen afwijkingen zien.

Onder de werkdiagnose nasolabiale cyste werd de afwijking onder algehele anesthesie volledig geënuceerd (afb. 3). Zoals verwacht, bleek de cyste geheel buiten het bot te zijn gelegen.

Histopathologisch onderzoek liet een beeld zien dat paste bij een nasolabiale cyste. De postoperatieve genezing is ongecompliceerd verlopen.

Discussie

De nasolabiale cyste is een zeldzame niet-dentogene ontwikkelingscyste. In 1882 werd deze voor het eerst door Zuckerkandl beschreven. De plaats van voorkomen is de nasolabiale plooï. Met betrekking tot de nomenclatuur is er geen uniformiteit. De meest gangbare benamingen zijn nasolabiale cyste en cyste van Klestadt. Hiervan lijkt de eerste benaming het meest adequaat omdat dit een topografische aanduiding is.

Klestadt (1913) suggereerde dat de nasolabiale cyste zich ontwikkelt uit ingesloten embryonaal epitheel op de fusieplaats van de medionasale, lateronasale en maxillaire processus. Om die reden werd de cyste lange

Samenvatting

Trefwoorden:

- Mondziekten en kaakchirurgie
- Cyste, niet-dentogene
- Cyste, nasolabiale

Uit de afdeling Mondziekten en Kaakchirurgie van het Vrije Universiteit Medisch Centrum/Academisch Centrum Tandheelkunde Amsterdam (ACTA).

Datum van acceptatie:

22 januari 2004.

Adres:

Prof. dr. I. van der Waal
VUMC

Postbus 7057

1007 MB Amsterdam

i.vanderwaal@vumc.nl

Afb. 1. Paranasale zwelling links, ook zichtbaar in de linker neusgang, berustend op een nasolabiale cyste.

Afb. 2. Cysteuze zwelling in de omslagplooï paramediaan links in het bovenfront.

Afb. 3. De cyste kan volledig worden uitgeprepareerd.

tijd beschouwd als een fissurale cyste. De huidige opvatting is dat de cyste berust op een ontwikkelingsstoornis van het onderste deel van de ductus nasolacrimalis, aangezien het histologische aspect van het cyste-epitheel identiek is aan dat van voornoemde ductus.

De geschatte incidentie van de nasolabiale cyste bedraagt minder dan 1: 1.000.000 inwoners per jaar. Bij vrouwen komt de cyste driemaal zo vaak voor als bij mannen (Allard, 1982). De gemiddelde leeftijd ten tijde van de diagnose is 40-50 jaar.

Er is één geval beschreven waarbij zowel een vader als een dochter een nasolabiale cyste had. In ongeveer 10% van de beschreven gevallen bleek sprake van bilateraal voorkomen (Allard, 1982). Maligne ontanding treedt zelden op (López-Ríos *et al*, 1997).

Hoewel beschreven is dat bij de behandeling van een nasolabiale cyste kan worden volstaan met aspiratie van de cyste-inhoud, injectie van scleroserende stoffen of transnasale endoscopische marsupialisatie (Su *et al*, 1999), blijkt enucleatie de minste kans op een recidief te geven. Door middel van een incisie in de omslagplooi, over de convexiteit van de zwelling, kan de cyste stomp worden uitgeprepareerd. Door de nauwe relatie met de neusbodem zal soms ook een deel van de neusmucosa worden verwijderd. Grote perforaties dienen daarbij te worden gehecht.

Beschouwing

De nasolabiale cyste is een echte, zeldzame, niet-dentogene wekedelencyste. Meestal is de diagnose eenvoudig te stellen vanwege de karakteristieke klinische presentatie. Over de etiologie bestaat nog enige onduidelijkheid. De behandeling bestaat uit transorale enucleatie, met een goed functioneel en cosmetisch resultaat. Zelden wordt een recidief gezien.

Literatuur

- ALLARD RHB. Nasolabial cyst. Review of the literature and report of 7 cases. *Int J Oral Surg* 1982; 11: 351-359.
- KLESTADT WD. Gesichtsspaltenzysten. *Zentralbl Chir* 1913; 38: 1489.
- LOPEZ-RIOS F, LASSALETIA-ATIENZA L, DOMINGO-CARRASCO C, MARTINEZ-TELLO FJ. *Oral Surg Oral Med Oral Pathol Oral Radiol Endod* 1997; 84: 404-406.
- SU CY, CHIEN CY, HWANG CF. A new transnasal approach to endoscopic marsupialization of the nasolabial cyst. *Laryngoscope* 1999; 109: 1116-1118.
- ZUCKERKANDL E. Normale und pathologische Anatomie der Nasenhöhle. Wenen: Braumüller, 1882.

Summary

Key words:

- Oral and maxillofacial surgery
- Cyst, non-odontogenic
- Cyst, nasolabial

Nasolabial cyst; a typical paranasal swelling

The nasolabial cyst is an uncommon, non-odontogenic soft tissue cyst, which arises in the canine fossa region. Most likely, the cyst develops from the nasolacrimal duct. The treatment of choice is surgical excision; recurrence is rare.